

TIỂU MUỘI NGƯỜI NGHÈO PHỤC VỤ BẬC CAO NIÊN

Người dân đảo Penang (Mã-Lai) không ai không biết ngôi nhà "Tiểu Muội Người Nghèo" dành cho bậc cao niên ở khu phố Batu Lanchang.

Trên con đường dẫn vào khu nhà - hai bên có hàng cây rợp bóng mát - người ta đã trông thấy tháp chuông nhà nguyện, bên trên nổi bật hàng chữ thật lớn "DOMUS DEI ET PORTA COELI .. NHÀ CHÚA VÀ CỬA TRỜI". Nằm dọc hai bên nhà nguyện, rải rác những căn nhà trệt, thô sơ và mát mẻ. Đây đó khắp nơi, các cụ già ngồi hóng mát, chậm rãi đi lại hoặc ngồi yên trên chiếc ghế lắn. Và giữa đoàn người già nua là bóng dáng áo trắng của các "Tiểu Muội Người Nghèo". Các Chị vừa nhanh nhẹn vừa nhẹ nhàng, để ý chăm sóc từng cụ ông cụ bà.

Cộng đoàn "Tiểu Muội Người Nghèo" ở Batu Lanchang, mang sắc thái đặc thù. 14 Chị với 7 quốc tịch: Ấn độ, Sri Lanka, Tàu, Ái Nhĩ Lan, Mỹ, Tây Ban Nha và Bỉ. Chị Teresa Lee - bề trên cộng đoàn - là người Hoa sinh tại Mã-Lai. Chị tươi cười giải thích với khách đến thăm:

- Nguồn gốc khác nhau của các Tiểu Muội lôi kéo sự chú ý đồng thời minh chứng: chúng tôi có thể làm việc chung trong hòa điệu mặc dầu chúng tôi thuộc nhiều quốc tịch và chủng tộc khác nhau.

Căn nhà dành cho người nghèo ở Pénang được thành lập vào năm 1952. Năm ấy, thương gia giàu có người Hoa, chủ-nhân-ông hăng dầu-cù-là "con hổ nổi", dâng cúng các "Tiểu Muội Người Nghèo" một khu đất rộng lớn. Lúc đó một số "Tiểu Muội" vừa bị chính quyền cộng sản Bắc-Kinh trục xuất khỏi Trung Quốc. Các Chị thực hiện ngay chương trình mở trung tâm tiếp đón người già cả và nghèo nàn, không phân biệt chủng tộc và tôn giáo. Chẳng mấy chốc, trung tâm đầy ứ người già nghèo khổ đến tìm một nơi chốn an lành, nương ẩn trong tháng ngày cuối đời. Có lúc trung tâm tiếp nhận đến 300 người cao tuổi. Nhưng hiện nay trung tâm chỉ nhận chăm sóc cho 146 người. Một Tiểu Muội giải thích:

- Chúng tôi không thể tiếp nhận người già đông như trước nữa. Bởi lẽ, người đến gõ cửa trung tâm thường rất già: có vị ngoài 90, có vị trên 100, có vị bị tàn tật hoặc bại liệt. Vì thế, các cụ già đòi hỏi nhiều chăm sóc hơn .. Điều kiện để được nhận vào đây phải là người trên 60 tuổi và thật nghèo, nghĩa là không có gia sản nào cả.

Cụ già người Hoa - 73 tuổi - Lee Tchong Teik kể chuyện:

- Ông Nội tôi di cư từ Trung Hoa Lục Địa, nhưng tôi, tôi sinh ra và lớn lên tại Pénang. Khi còn trẻ, tôi làm nghề đập xích lô. Sau đó tôi chuyển sang nghề đẩy xe bán hàng rong. Giờ thì tôi già, không làm lụng gì được nữa. Nhưng tôi cảm thấy thật may mắn, vì ở đây, nơi trung tâm của các "Tiểu Muội Người Nghèo", tôi không thiếu thốn gì cả!

Chị Teresa Lee, bề trên cộng đoàn và cũng là giám đốc điều hành trung tâm, giải thích:

- Trung tâm không hề được chính phủ Mã-Lai tài trợ. Trái lại, chúng tôi sống nhờ lòng hảo tâm của các vị ân nhân. Bậc ân nhân thuộc mọi tầng lớp xã hội, từ những hãng buôn lớn, những thương gia giàu có, đến người bình dân, có tấm lòng vàng, thường ẩn danh mỗi khi dâng cúng tiền của. Cũng có những em bé đem con heo đất đầy tiền để dành đến đập ra và trao cho chúng tôi. Trông thật cảm động!

Ngoài ra, sở dĩ trung tâm có thể chu toàn nhiệm vụ săn sóc chu đáo bậc già cả là nhờ 75 người thiện nguyện đến phụ giúp chúng tôi. Họ là những cặp vợ chồng dành một số giờ rỗi rảnh trong tuần. Cũng có các bác sĩ và y tá về hưu. Gần đây, một kỹ sư bị mất việc, lâm cảnh thất nghiệp. Ông đến xin giúp chúng tôi. Nhưng rồi, vào chính ngày ông bắt đầu công việc, người ta đề nghị cho ông việc làm vào thứ bảy và Chúa Nhật. Chỉ làm 2 ngày nhưng đồng lương lại rất cao. Ông chấp nhận việc làm, cùng lúc, sung sướng dành 5 buổi sáng trong tuần đến giúp đỡ không công cho chúng tôi!

Trái tim của ngôi nhà dành cho người nghèo chính là NHÀ NGUYỄN. Nơi đây chúng tôi kín mức sức mạnh tinh thần cần thiết cho cuộc sống. Chúng tôi sung sướng mỗi khi một cụ già xin lãnh nhận Bí Tích Rửa Tội. Nhưng chúng tôi không bao giờ tuyên truyền hoặc ép buộc ai phải theo đạo Công Giáo. Cuộc sống của chúng tôi đủ làm chứng cho các cụ thấy về Tình Yêu cao cả vô biên mà THIÊN CHÚA dành cho loài người, cho mỗi người ..

... "Hãy rộng tay cứu giúp người nghèo khổ, để con được hưởng trọn vẹn phúc lành. Hãy làm ơn cho mọi người còn sống, ngay cả với người đã chết, cũng đừng từ chối làm ơn. Đừng ngoảnh mặt không nhìn những ai đang than khóc, với những người sầu khổ, con hãy biết chia buồn. Đừng ngại thăm nom người đau ốm, vì nhờ những việc như thế mà con sẽ được mến yêu. Trong mọi lời ăn tiếng nói, hãy nghĩ đến đời con chung cuộc thế nào, thì mãi mãi con sẽ không phạm tội" (Sách Huấn Ca 7,32-36).

("Missions Étrangères de Paris", n.308, Avril/1996, trang 116-120)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

